

Paul Biegel

Çeviren: Gül Önet

Resimleyen: Carl Hollander

HEYECANLI KİTAPLAR
Seriyen

KÜÇÜK KAPTAN VE KORSAN HAZİNESİ

3 - Basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Paul Biegel

Çeviren: Gül Önet

Resimleyen: Carl Hollander

KÜÇÜK KAPTAN VE KORSAN HAZİNESİ

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Faris Kuseyri
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Yasemin Çatal

Kapak Baskı: Azra Matbaası;
Sertifika No: 27857
Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar
Sitesi D Blok Kat: 3 No: 3/2
Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul

İç Baskı ve Cilt: Türkmenler
Matbaacılık; Sertifika No: 12584
Adres: Maltepe Mah.
Gümüştuyu Cad. No:16
Topkapı, İstanbul

1. Basım: 2008
3. Basım: 1000 adet, Kasım 2015
ISBN 978-975-07-0497-0

*De Kleine Kapitein en de Schat van Schriken
Vreze*, Paul Biegel

© U.M. Holland-Haarlem, 1975
© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2008

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa
alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım
Tic. ve San. A.Ş.

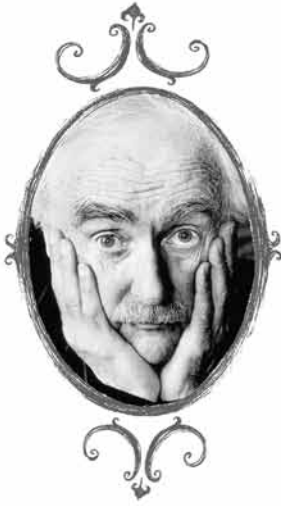
Yayıncı Sertifika No: 31730

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Bu kitabın sahibi:

Paul Biegel

1925'te Hollanda, Bussum'da doğdu. Gazetecilik yapan, edebiyatın çeşitli dallarında yapıtlar veren Biegel, dünya çapında, en çok çocuklar için yazdığı kitaplarla tanındı ve bu alanda klasikler arasına girdi.

KÜÇÜK KAPTAN, KÜÇÜK KAPTAN'IN DÖNÜŞÜ
yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitaplarıdır.

KÜÇÜK KAPTAN VE KORSAN HAZİNESİ

İçindekiler

- Önsöz, 7
Korsan Hazinesi, 9
Yolda, 15
Yürekli Marinka, 23
Korku ve Dehşet mi?, 31
Bakır Top, 37
İlk Sandık, 45
Çöl Gemisi, 52
Serap, 59
Ürkek Thomas'ın İzinde, 66
Soyguncular Neyi Unuttular?, 73
Gökyüzünde Bir Ayna, 80
Üç Sandık Daha, 88
Haydi Batıya, 95
Küçük Kaptan Nerede?, 102
Kaynayan Deniz, 110
Fırtına, 117
Yüzen Kent, 123
Beş Kaptan, 131
Yaşlı Bekçi, 137
Kuzey Işıkları, 143
İşaret Fişeği, 150
Şanslı Sandık, 156
Kaledeki Parti, 163

Önsöz

Her şeyin nasıl başladığı anlatılıyor:

Hiçbatmaz, ters çevrilmiş bir banyo küvetinden ibaret buhar kazanı, soba borusundan bir ocağı ve altı dipsiz kovanın iç içe geçirilmesiyle oluşturulmuş bacasıyla küçük bir tekneydi. *Hiçbatmaz*'ın koskocaman kasketli bir kaptanı vardı ve tüm serüvenlere Marinka, Tombul Erik ve Ürkek Thomas adlı üç arkadaşı ile birlikte katılmışlardı.

İlk yolculuklarında, tekneleri batmış olan altı kazazede gemiciyi kurtarmışlar, zorbalarla boğuşmuşlar, Saçmalık ve Bilgi Ülkesi'nde yedi zorlu işin üstesinden gelmişlerdi.

En sonunda, Kökağaç Adası'nda, hazine dolu yedi sandık çalmış olan Korsan Tahtabacak'la karşılaşmışlar ve sandıkları ele geçirerek adamı denizlerde ömür boyu başıboş dolaşmaya terk etmişlerdi. Korsan-

nın elleri, işlediği kötülüklerin cezası olarak büyüyle geminin dümenine yapışmıştı ve bu çalınmış hazinenin gerçek sahiplerinin bulunmasına dek de öyle kalacaktı.

Korsan Hazinesi

Hiçbatmaz, limanda yatıyordu ve Küçük Kaptan da kamarasındaydı. Kazanın altında ateş yanmıyor, altı kovadan oluşan bacadan duman çıkmıyor, güvertede ya da ambarda kimseler dolanmıyordu. Küçük Kaptan sessiz gemisinde yapayalnızdı.

Küçük Kaptan okuyordu.

Bu okuduğu, son seyahatinde ele geçirdiği, Korsan Tahtabacak'ın çalıntı yedi hazine sandığından birinin içinden çıkan, eski, sararmış, bumburuşuk bir kâğıttı.

Küçük Kaptan dürüstçe, çalıntı yedi sandığı geri vermek istiyordu. Doğaldır ki, korsana değil... Çünkü o, bunları birinden çalmıştı. Ama kimden? Bu hazine gerçekte kime aitti?

Kaptan kasketinin altından kafasını kaşdı. Sonra elindeki eski, buruşuk, sararmış kâğıdı bir kez daha

baştan sona okudu: "Korku ve Dehşetin Ulu Efendi-si'ne," diye başlıyor ve şöyle devam ediyordu:

*"İşte size ilişkide yedi sandık.
Dopdolu herbiri değerli mi değerli incik boncuk.
Kristal tavşancıklar, bakırlar, gümüşler,
kıpkırmızı yakutlar
her biri inanın ki kafanızdan daha
büyük elmaslar.*

*Altıncı meşe sandık altınla dopdolu.
Ama asıl yedincide şansın büyüğü.
Efendimiz size bunları yolluyorum denizyoluyla.
Ve hırsızlık için tamamen güveniniz bana.
Benim büyümle hırsızlık yapan el,
dümene yapışıp kalacak sonsuza dek."*

Bu satırların altında karmakarışık bir biçimde sıfırlar, haçlar, çizgiler ve noktalar vardı. Bunlar, yazarın imzasıydı; ama Küçük Kaptan onu okuyamadı.

“Bu kim olabilir ki?” diye düşündü Küçük Kaptan. “Ya Korku ve Dehşetin Ulu Efendisi?” Hazinesinin gitmesi planlanan kişi buydu, Kaptan’ın anladığı üzere. Ama bu kimdi ve Kaptan bu efendinin oturduğu yeri nasıl bulacaktı?

İyi düşünmesine yardımcı olur, umuduyla kasketini çıkardı, ama güvertede ayak sesleri duyunca yeniden giydi. Çünkü bir kaptan, ziyaretçileri olduğu zaman temiz pak görünmeliydi.

Ziyaretçi, gemici Yaşlı Kurt’tu.

“Peki Küçük Kaptan,” dedi Yaşlı Kurt, “Yedi sandıkla ne yapmayı düşünüyorsun?”

“Onları geri vermeyi düşünüyorum,” dedi Küçük Kaptan.

“Peki kime?” diye sordu yaşlı gemici.

Küçük Kaptan eski, sararmış ve buruşuk kâğıt parçasını ona verdi. Yaşlı gemici kâğıdı üç kez okudu ve bu arada piposunu öylesine tüttürdü ki, kamaranın içi mavi dumanla doldu.

“İyi, iyi,” diye mırıldandı adam. “Her şey birbirine uyuyor.”

“Ne neye uyuyor?” diye sordu Küçük Kaptan.

“İmza,” dedi Yaşlı Kurt. “Bu bir büyücünün imzası. Çok zaman önce denizyoluyla sandıkları yollayan

oydu ve Tahtabacak onları çaldı. Hah, hah! Ve de şimdi ceza olarak ömür boyu teknesine yapışık kalacak.”

Küçük Kaptan başıyla onayladı.

“Yani sandıklar, Korku ve Dehşetin Ulu Efendisi’ne gitmek üzere yola çıkmıştı. Şimdi onları siz mi ona götürüyorsunuz?”

Küçük Kaptan başıyla onayladı. “Bunlar ona ait,” dedi.

Yaşlı Kurt da başıyla onayladı. “Evet,” dedi, “Korku ve Dehşetin Ulu Efendisi. Hım! Oraya gitme Küçük Kaptan.”

“Nee?” diye bağırdı Küçük Kaptan. “Onun kim olduğunu biliyor musunuz? Nerede oturduğunu da biliyor musunuz? Peki, onu nasıl bulabileceğimi biliyor musunuz?”

“Adım gibi,” dedi Yaşlı Kurt, “adım gibi eminim. Ama sen oraya gitmemelisin evlat. Çünkü Korku ve Dehşet’in Ulu Efendisi, Sisli Doğu’da yaşıyor. Ve sen tekneni Sisli Doğu’nun hiçbir limanına sokamazsın. Onların bakır topları var ve yabancı bir şey gördüklerinde bu toplarla onu batırırlar.”

“İyi ama,” dedi Küçük Kaptan, “onlar *Hiçbatmaz*’ı batıramazlar.”

“Bu senin fikrin evlat,” dedi yaşlı adam.

“Bu benim bildiğim bir şey,” dedi Küçük Kaptan.

Yaşlı Kurt sesini çıkarmadı.

“Hem Tahtabacak’ı da kurtarmak istiyorum,” dedi

Küçük Kaptan. "Hazineyi yerine verince korsan, ya-
pıştığı büyülenmiş dümendenden kurtulacak."

Yaşlı Kurt sesini çıkarmadı.

"Sisli Doğu'ya doğru yarın sabah hareket edece-
ğim," dedi Küçük Kaptan.

O sırada Yaşlı Kurt kasketini çıkarttı. "Biliyordum,"
dedi yavaşça. "Bir şekilde oraya gideceğini biliyor-
dum. Sandıkları yüklemeye sana yardım edeyim mi?"

"Teşekkür ederim!" dedi Küçük Kaptan.

Sandıklar hâlâ iskelede duruyordu ve çevresini
birçok insan sarmıştı. Tabii bu arada meraklı çocuk-
lar da...

"Yardım edebilir miyiz?" diye sordu Marinka.

"Kızlar için fazla ağır," diye bağırdı Tombul Erik.

"Bu hiç de ağır değil!" diye bağırdı Marinka. San-
dığı sağa sola salladı. "Ha, ha, ha, bu sandık boş!"
diye alay etti.

Bu, yedinci sandıktı.

"Uzak duruun!" diye bağırdı Yaşlı Kurt. "Bunun
içinde iyi şans var!"

Ürkek Thomas da oradaydı. Ürkek Thomas yar-
dım etmedi, ama yedinci sandığı duyunca gözleri fal
taşı gibi açıldı.

İş bitiminde güneş artık iyice alçalmıştı.

"Denize yarın açılacağım," dedi Küçük Kaptan,
"güneş doğmadan önce!"

Yolda

Kum tepeciklerinin arasındaki küçük limanda ilk horoz ötmeye başladığında, ona başka bir ses daha katıldı: Trompet!

“Tat-ta-ra-taa!” diye sabah berraklığında çınlayan bu bakır trompet Küçük Kaptan’ındı. Hiçbatmaz yola çıkmaya hazırlanıyordu.

Yedi hazine sandığıyla yüklü küçük tekne denize iyice gömülmüştü. Ama Küçük Kaptan palamarları çözünce iskelede ayak sesleri yankılanmaya başladı.

“Hey, dur!” diye bağırdı iki ses. “Küçük Kaptan! Biraz bekle, biz de geliyoruz!”

Marinka bir kelebek gibi uçarak geldi ve bir kelebek gibi güverteye atladı.

“Aaa,” dedi Küçük Kaptan. “Ama ben çok çok uzun bir yola gidiyorum. Sisli Doğu’ya!”

“Biliyorum,” dedi Marinka. “Her şeyimizi birlikte getirdik.”

Tombul Erik'i gösterdi. Bir buhar makinesi gibi puflyarak köşeyi dönüyordu. Bir valiz, bir çanta, bir un çuvalı, tava, bir teleskop, yedek bir pantolon ve bir olta taşımaktaydı. Ve birkaç saniyede bir, bunlardan biri yere düşüyor ve Tombul Erik her seferinde onu yerden almak için durmak zorunda kalıyordu.

“Kımılda biraz taş arabası!” diye seslendi Marinka.

“Evet ama...” diye söze başladı Küçük Kaptan.

“Evet ama’lar yok” dedi Marinka. “Sana bir şeyler pişirecek birisi gerek. Ve ateşi üfleyecek biri daha, değil mi?”

“Eh, evet,” dedi Küçük Kaptan, “ama...”

“Ve biz zaten tatildeyiz,” dedi Marinka.

Tombul Erik güverteye adımını attı.

Marinka zaten hemen buhar düdüğünün kordona yapışmıştı.

Küçük Kaptan dümendeki yerini aldı.

“Kazan on derecelik atmosfer basıncında,” dedi Tombul Erik, alevleri daha da yükseğe üflemeyi sürdürerek.

“Hamur yoğrulmakta!” diye bağırdı Marinka mutfaktan ve bir yumurta daha kırdı.

“Tam yol ileri!” diye bağırdı Küçük Kaptan dümenin başında kıpırtısız dururken. Ayakları birbirinden ayrıktı ve gözleri limanın girişine dikilmişti. Küçük, zarif tekne *Hiçbatmaz*'ın Sisli Doğu'ya seyahati böylece başlamış oldu. Ambarda Korku ve Dehşet Ülkesi'nin Ulu Efendisi'ne götürülecek olan, hazine dolu yedi sandık duruyordu.

“Eh, aldırmayın,” dedi Marinka. “Nasıl olsa iyi bir insandır ve belki bize de bir şey verir, yani bilirsiniz işte, altın gibi bir şey. Çünkü hazineyi dürüstçe ona götürüyoruz.”

Küçük Kaptan sessizdi. O, bakır topları düşünüyordu.

“Eh, n’apalım,” dedi Tombul Erik, “eğer iyi biri değilse biz de geri döneriz. O da hiçbir şey alamaz. Her şeyi kendimize saklarız. Mutlu ve zengin oluruz!”

Küçük Kaptan başını salladı. “Ya Tahtabacak’a ne olacak?” diye sordu. “Eğer böyle bir şey yaparsak hayat boyu gemiden kurtulamayacak.”

Marinka bunun pek de kötü bir şey olduğu kanısında değildi. “O, korkunç bir korsan,” dedi. “Gel ve bir göz at Tombul Erik!” dedi. “Sandıklarda neler olduğuna bak ve ne denli zengin olabileceğimizi anla.”

“Onlardan uzak durun,” diye bağırdı Küçük Kaptan. Ama iki çocuk çoktan ambar kapağından süzülerek içeri girmişlerdi ve Küçük Kaptan düşünceli bir şekilde çarkın başında duruyordu.

Deniz, yumuşak bir şekilde tekneyi sallıyordu. Rüzgâr öfkeli değildi ve güzel şeyler fısıldıyordu, hava bir tavuskuşunun boynu gibi mavi maviydi.

“Hey!” diye bağırın sesi duyuldu Tombul Erik’in, ambar kapağından başı dışarı uzandı. “Hey Küçük Kaptan, bu sandıklardan birinin içinde bir hayvan var!”

“Peki, içine baktın mı?” diye sordu Küçük Kaptan.

“Hayır,” dedi Tombul Erik. “Onu duyabiliyoruz. Tırmıklıyor, inliyor ve içini çekiyor.”

Küçük Kaptan motoru kapattı ve çarkı sabitledi. Sonra Tombul Erik’i izleyerek ambara girdi.

Marinka sandığın başında duruyordu. Bu yedinci sandıktı. İçinden yedi iç çekiş duyuldu.

“Mutlaka bir kaplandır,” dedi Marinka.

Ama bu bir kaplan değildi.

Kapak bir parçacık açılınca küçük ve solgun bir yüz görüldü; ince küçük bir ses, “Sonunda Lolipop Ülkesi’ne geldim mi?” diye sordu.

Bu, Ürkek Thomas’tı.

“Vay adi güverte süprüntüsü, vay!” diye bağırdı Marinka. “Oraya nasıl girdin?”

“Beni enayi yerine koydunuz!” diye inledi Ürkek Thomas, “Hiç de şanslı bir sandık değil bu. Bir şanssızlık sandığı. Baksanıza nerdeyim?”

“Hiçbatmaz’dasın,” dedi Küçük Kaptan.

“Ve ben denize açılmak istemiyorum!” diye yaygarayı bastı Ürkek Thomas.

“Önemli değil,” dedi Marinka. Rahatlatıcı bir sesle, “çok yakında karaya varacağız. O zaman da sen gidip Korku ve Dehşet’in Ulu Efendisi’ni ziyaret edebilirsin.”

“Ki-ki-kimi? Ben eve gitmek istiyorum,” diye zırlıladı Ürkek Thomas titreyerek.

“O zaman suya atla ve geriye yüz!” dedi Tombul Erik.

Ama artık çok uzaktaydılar. Mavi sular dört bir yanlarını kaplıyordu. Evlerinin bulunduğu liman gözden yitmişti. Ve *Hiçbatmaz*, tam yol ilerliyordu, Sisli Doğu’ya doğru.

Ürkek Thomas hıçkırarak güverteyi süpürdü.

Marinka şarkılar söyleyerek kekler yaptı.

Nefes nefese kalmış Tombul Erik, kazanın altındaki ateşi üflemeıi sürdürdü. Ve Küçük Kaptan yol boyunca bir yandan çevreyi gözlüyor, bir yandan da kendi kendine düşünüyordu: "Garip... yedinci sandık, şanslı sandık boş. Ya da şans Ürkek Thomas mı?"

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Paul Biegel

KÜÇÜK KAPTAN VE KORSAN HAZİNESİ

Küçük Kaptan ve arkadaşlarıyla heyecan sürüyor!

Dizinin önceki kitaplarında maceradan maceraya atılan Küçük Kaptan, Marinka, Tombul Erik ve Ürkek Thomas, bu kitapta da bizi yeni maceralarına ortak olmaya davet ediyor. Bu kez saklı hazineler, korsanlar ve tuzaklarla dolu bir yolculuğa çıkıyor bizim dört kafadar. Yedi denizde fırtınalarla, bilinmezliklerle ve zorluklarla karşılaşan "Hiçbatmaz"ın cesur yolcularına yardım edecek tek şeyse dostlukları, zekâları ve hayal güçleri.

ISBN 978-975-07-0497-0

9 789750 704970